Nr. 12. 1930.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 22 marca 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 lutego 1930 r.

o zarządzeniu wyborów do Sejmu Śląskiego.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. w sprawie ordynacji wyborczej do Sejmu Śląskiego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 12, poz. 87), oraz art. 11 i 12 dekretu z dnia 28 listopada 1918 r. o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 528) oraz art. 2 punkt 3 wyżej wymienionej ustawy zarządzam wybory poselskie do Sejmu Śląskiego.

Dzień głosowania **oznaczam na dzień 11 maja 1930 r.**

Prezydent Rzeczypospolitej:
(L. S.) (—) I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) H. Józewski.
Kierownik Minister. Sprawiedliw.:
(—) Dutkiewicz.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej z 1930 r. Nr. 12 poz. 87.)

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 12 lutego 1930 r.

o ochronie swobody wyborów przed nadużyciem władzy urzędników.

Art. 1. Postanowienia niniejszej ustawy mają moc obowiązującą dla wyborów Sejmu i Senatu, Sejmu Śląskiego oraz ciał samorządowych.

Art. 2. Urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem wpływa bezprawnie na wynik głosowania, a w szczególności:

a) sporządza listę głosujących z pominięciem uprawnionych lub wpisaniem nieuprawnionych;

b) używa podstępu celem nieprawidłowego sporządzenia listy głosujących;

c) uszkadza, ukrywa, przerabia lub podrabia protokóły lub inne dokumenty głosowania;

d) dopuszcza się nadużycia przy przyjmowaniu lub obliczaniu głosów;

e) dopuszcza się nadużycia przy zgłaszaniu lub ustalaniu listy kandydatur, albo też unieważnia bezprawnie deklaracje wyborców, dotyczące zgłoszeń kandydatur

— ulega karze więzienia do lat pięciu.

Art. 3. Urzędnik, który przemocą, groźbą, podstępem, lub innym niedozwolonym sposobem w związku ze swojem urzędowaniem przeszkadza:

a) odbyciu zgromadzenia wyborców;

b) swobodnemu wykonywaniu prawa zgłaszania kandydatur;

c) swobodnemu wykonywaniu prawa głosowania;

d) głosowaniu lub obliczaniu głosów

— ulega karze więzienia do lat trzech.

Art. 4. Urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem lub też z wyraźnem lub domniemanem powołaniem się na nie, używa przemocy, groźby, podstępu lub innego niedozwolonego sposobu celem;

a) wywarcia wpływu na sposób głosowania osoby uprawnionej lub celem powstrzymania jej od głosowania;

b) wywarcia wpływu na zgłaszania kandydatur albo na ich zaniechanie, w szczególności także na umieszczenie lub wycofanie podpisów na deklaracjach, dotyczących zgłoszenia kandydatur

— ulega karze więzienia do lat pięciu.

Art. 5. Tej samej karze ulega urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem lub też z wyraźnem albo domniemanem powołaniem się na nie, udziela lub obiecuje udzielić korzyści majątkowej albo osobistej uprawnionemu do głosowania, czy też innej osobie:

a) celem wywarcia wpływu na sposób głosowania osoby uprawnionej lub celem powstrzymania jej od głosowania;

b) celem wywarcia wpływu na zgłaszanie kandydatur, czy też ich zaniechanie, w szczególności także na umieszczenie lub wycofanie podpisu na deklaracjach, dotyczących zgłoszenia kandydatur.

Art. 6. Urzędnik, który w związku ze swojem urzędowaniem przy głosowaniu tajnem zapoznaje się w sposób bezprawny z treścią cudzego głosu

— ulega karze aresztu do jednego roku.

Art. 7. Ze skazaniem za czyny, w powyższych przepisach przewidziane, łączą się w każdym wypadku następujące kary dodatkowe:

a) pozbawienie czynnego i biernego prawa wyborczego do ciał i instytucyj publicznych przez lat dziesięć, w wypadku zaś, przewidzianym w art. 6 — przez 5 lat, oraz utrata piastowanych mandatów;

b) wydalenie ze służby państwowej oraz samorządowej z utratą praw, wynikających z tej służby;

c) pozbawienie prawa piastowania urzędów publicznych oraz wykonywania adwokatury i notarjatu.

Powyższe kary dodatkowe mają być orzeczone w wyroku i wymierzone łącznie

Kary dodatkowe i skutki kar, przewidziane w ustawach karnych dzielnicowych, nie mają zastosowania do wypadków, przewidzianych w tej ustawie.

Art. 8. Urzędnikiem w rozumieniu tej ustawy jest każda osoba, pełniąca funkcje publiczne w imieniu Państwa lub samorządu. Za urzędników uważać również należy członków komisyj wyborczych.

Art. 9. Dla rozpoznania spraw, w tej ustawie określonych, właściwy jest sąd okręgowy.

Art. 10. Najpóźniej w przeciągu 48 godzin od chwili otrzymania doniesienia o popełnieniu jednego z przestępstw, przewidzianych w tej ustawie, obowiązany będzie oskarżyciel publiczny złożyć wniosek o wszczęcie śledztwa; śledztwo jest konieczne.

Śledztwo prowadzi sędzia śledczy, któremu sprawa przypadnie w drodze przyjętego w sądzie okręgowym podziału czynności.

Jeżeli wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy w toku śledztwa doprowadzi do ustalenia, że należy przeprowadzić rozprawę główną, sędzia śledczy obowiązany będzie wydać natychmiast postanowienie, zawieszające oskarżonego urzędnika w urzędowaniu i o tem zawiadomić właściwą jego władzę przełożoną.

Art. 262, 264, 266 § 2 i 272 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) nie mają tu zastosowania.

Art. 11. Pokrzywdzonym w rozumieniu tej ustawy jest nietylko osoba, określona w art. 60 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313), ale także osoba, która doniosła o przestępstwie, o ile przysługuje jej prawo wybierania w okręgu wyborczym, gdzie zostało spełnione przestępstwo.

Zawiadomienie, przewidziane w art. 271 § 1 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) sędzia śledczy winien skierować również do pokrzywdzonego z oznajmieniem, że przysługuje mu prawo, określone w art. 70 powyższej ustawy.

W razie niewykonania tego prawa w terminie ustawowym, lub nieprzyznania przez sąd apelacyjny praw oskarżyciela posiłkowego, sędzia śledczy umarza śledztwo i zawiadamia o tem oskarżonego.

Art 12. Do przestępstw, przewidzianych w tej ustawie, nie mają zastosowania przepisy ustaw karnych dzielnicowych o zawieszeniu kary. Ściganie i karanie tych przestępstw przedawnia się po upływie lat dziesięciu od ich popełnienia.

Art. 13. Równocześnie z rozpisaniem wyborów podać należy tę ustawę we wszystkich gminach okręgów wyborczych przez rozplakatowanie do powszechnej wiadomości.

darzowego, w którym przyłączenie gruntu do sieci kanalizacyjnej zatwierdzone zostało przez Zarząd gminy, a kończy się z upływem tego kwartału kalendarzowego, w którym doniesiono Zarządowi gminy o usunięciu przyłączenia gruntu do kanalizacji.

§ 6.

Jeżeli używanie urządzenia kanalizacyjnego nastąpi przed uzyskaniem odnośnego zezwolenia od Zarządu gminy, to wtedy dany właściciel gruntu ulega karze do 300.— zł.

§ 7.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest właściciel gruntu; przy współwłasności kilku właścicieli powstaje zobowiązanie solidarne.

Każdy właściciel gruntu, korzystający z urządzenia kanalizacyjnego, zobowiązany jest donieść o zmianie stosunków, dotyczących własności gruntów, w przeciwnym bowiem razie odpowiada on obok nowego właściciela za opłaty aż do upływu tego kwartału kalendarzowego, w którym powiadamia się Zarząd gminy o zmianie prawa własności.

§ 8.

Opłaty uiszcza się z góry w czterech ratach, płatnych najdalej w dniu 15. drugiego miesiąca każdego kwartału.

§ 9.

O wysokości opłaty ustalonej na dany okres budżetowy zawiadamia Zarząd gminy właściciela gruntu przez doręczenie nakazu płatniczego, z którego wynikać musi sposób obliczenia przypadającej do placenia opłaty.

§ 10.

Do środków prawnych przeciwko wymiarowi opłaty mają zastosowanie przepisy art. 38 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 roku — Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30.—

Skorzystanie ze środka prawnego nie wstrzymuje terminowego uiszczenia opłaty.

§ 11.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, Zarząd gminy postanowić może całkowite lub częściowe umorzenie opłat ustalonych.

§ 12.

Ordynacja niniejsza obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1930 r.

Bielszowice, dnia 24 stycznia 1930 r.

Zarząd gminy:

(—) Pośpiech (pieczęć) (—) Olszowski.
I. Ławnik Naczelnik gminy

Niniejszą ordynację zatwierdza się na podstawie §-u 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. oraz art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Katowice, dnia 27 lutego 1930 r.

Wydział Powiatowy:

(L. S.) (—) Dr. Seidler.

L. Sm. 193/1/30.

Zgodność powyższego odpisu z oryginałem potwierdza.

Bielszowice, dnia 12 marca 1930 r.

Naczelnik gminy:

(—) Olszowski.

Magistratowi w Mysłowicach oraz poszczególnym Urzędom gminnym przypominamy odnowienie abonamentu „Gazety Urzędowej“ za II kwartał 1930 roku tak własnego jak poszczególnych zapisanych w danej gminie prenumeratorów.

Przy tej sposobności ponownie prosimy o zainteresowanie się rozpowszechnianiem „Gazety Urzędowej“, którą z obowiązku powinien abonować każdy przemysłowiec, kupiec, rzemieślnik, restaurator i właściciel domu, aby być stale informowanym o wszystkich aktualnych ustawach, zarządzeniach władz i t. t. p.

W ostatecznym terminie do dnia 28 marca należy nadesłać do Administracji „Gazety Urzędowej“ dokładne zapotrzebowanie na II kwartał 1930 r. z podaniem ilości egzemplarzy potrzebnej dla każdej gminy razem z zapisanymi prenumeratorami, celem ustalenia nakładu Gazety.

Administracja Gazety Urzędowej.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.

60